

родени отъ Духа, не сж были новы творенія въ Христа, и не сж живѣли свято на този свѣтъ, то колкото и да ни е мѣчно, отишли сж въ вѣчнѣ мѣкѣ, и не можемъ да направимъ нищо което може да имъ помогне: “Нѣма миръ за нечестивы-тъ” (Иса. 48; 22). Но ако сж были родени отъ Св. Духа, ако сж были новы творенія въ Христа и сж живѣли свято на тозъ свѣтъ, то сж отишли да приимѣтъ вѣчный-тъ си вѣнецъ и наслѣдіе. “Блажени сж мъртви-тъ които умираѣ въ Господа.” Отк. 14; 13.

Нѣкои мыслятъ че колкото и да е святъ животъ-тъ ни на този свѣтъ, когато умремъ ще има нѣкои неопростени грѣхове, които любезни-тъ ни трѣбува да изгладятъ съ молитвы, милостынѣ и пр. Другы мыслятъ, че само Святѣи отиватъ право на небе-то. Но едно-то и друго-то е криво. Христосъ е началникъ-тъ и *свършителъ-тъ* на вѣрж-тъ ни (Евр. 12; 2). Той самъ казува: “Воля-та на Отца моего е да не изгубѣ ни одного отъ онѣзи що ми е далъ” (Іоан. 6; 39). “Азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣма да погынѣтъ въ вѣкы; и никой нѣма да ги грабне отъ мойж-тъ рѣкѣ (Іоан. 10; 28, 29). И Апостолъ Павелъ казува: *Знамъ* въ кого съмъ повѣрувалъ, и извѣстенъ съмъ че е силенъ да упаци мой-тъ залогъ дори до онзи день” (2 Тим. 1; 12: Фил. 1; 6). Колкото за святыи-тъ всички които сж повѣровали въ Христа сж сынове и чада Божіи, и въ Св. Писаніе ся наричатъ *святѣи* (Рим. 1; 7: 15; 25-31: 16; 2, 15). Най прочути-тъ святѣи сж грѣшници, спасени